

בבא מציעא ד

עניין: טוען ונטען, מודה במקצת, עפ"י פנימיות

אוצר החיים לרבי יצחק סאפרין מקאמרנא

ודע, שסוד טוען ונטען יכוונו הב"ד בעת שדנין, סוד טוען הוא מלך עליון, טוען עולמו, ונטען הם הנשמות הרובצות תחת משא של קליפות נגה, כטעם "טענו את בעירכם"¹⁰.

אם כפר בכל, אין לו עסק עם הקדושה, כי הוא משלש קליפות הרעות שכופרין בכל, ואין לו צד קדושה עדיין שיתקן אותו.

אבל חכמים והצדיקים גבורי כח בזכות קדושת תורתן, רמי רבנן שבועה¹¹ "דחזקה אין אדם תובע אלא א"כ יש לו", וכן לדוגמא עליונה מסתמ'ה יש בו ניצוץ הקדוש, אלא שעומד במקום מטונף, ורמי רבנן שבועת היסט:

יש כח ביד הצדיקים לתקנם ולהושיבן, אבל מדין תורה עצם הדין אין על כופר בכל דין ודבריים, אלא יהיה נידח וכלה, אם אין לו עזר מצדיק גמור כמו האר"י הקדוש והבעש"ט וכיוצא בהם.

אבל אם הודה במקצת, דהיינו שו"ה פרוט"ה העולה תור"ה¹⁶. וכפר בשתי מעות כסף שתי גרה, כי באמת כל לימוד התורה סובב על "שתי מעות כסף", הכסופין והתשוקות העולין מתתא לעילא מעם הקודש במסירת נפשם, "ומעה כסף" כטעם¹⁷ "המו מעי לו רחם ארחמנו נאום ד'", להמשיך כל טוב על בית ישראל, וזה הוא עיקר התורה והעבודה¹⁸ "כלתה נפשי לחצרות ד'", ולהמשיך כל טוב.

ואם כפר בזה, שפגם בזה שלימוד תורתו לא היה על זה הדרך, וכן אם פגם יותר שעשה שאר פגמים, אזי נדונין אותן הנשמות בדין טוען ונטען, ונצרפין על ידי השבועה "אור פני מלך" אם ראוי אזי עולין להר ד' במסילה העולה בית אל ואם לא נדחין. ועיקר על ידי כח משה שהוא עצם השבועה¹⁹ "ובשמו תשבע". וכל זה כשפגם בדיני התורה ובלימוד התורה.

ודעו אחיי, שמי שלא הגיע כפירתו לשתי מעה כסף, או שטוען הילך היינו שעשה כל מה שהיה ביכולתו מסר נפשו לקדושה, אף שנשאר בו איזה כוחות רעות וניצוצי הרע. אבל כל מה שעשה טרח להסיר הרע, וכל עובדהי לשמא דקב"ה, אין עליו דין שמים, צדיק בדינו עולה לאור החיים והוא סוד צדיק ורע לו כידוע: